

Nyttårsdagen 2022 - Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Salme 40:2-9, 1 Mos 17:1-14, Tit 3:4-7, Luk 2:21, II Joh 14:13-14

Først av alt vil jeg få ønske dere alle et riktig godt nytt år !

Ditt navn, o Jesus, lokker meg
at jeg skal skynde meg til deg
og trykke deg med troens arm
i kjærlighet til bryst og barm.

Så kommer jeg og bøyer meg,
en fattig synder, ned for deg.
Ditt navn, det dyre Jesu navn,
jeg gjemmer i mitt hjertes favn

Ditt navn jeg alltid kaller på,
hvor enn jeg skal i verden gå.
Det navnet er den stille borg
hvor jeg går inn med all min sorg.

Om natt og dag og hvor jeg går,
til deg mitt hjertes lengsel står,
ved deg jeg har i livet ro,
ved deg jeg dør i salig tro.

Rist/Brorson

I JESU NAVN.

Ved inngangen til et nytt året står Jesu-navnet som en inngangsportal. Jesu-navnet er sentralt og viktig for oss alle. Det er ikke frelse i eller ved noe annet navn. I Apg 4,12 står det: «*Det er ikke frelse i noen annen, for i hele verden er det blant mennesker ikke gitt noe annet navn som vi kan bli frelst ved.*» Jesu-navnet er en levende overskrift for menighet og kirke i det kommende året. Det er dette navnet som skal lyse for oss på gudstjenesten hver søndag. Det er hovedfokus i enhver preken som vi hører, i enhver bønn vi ber og salme vi synger. Hver gang Bibelen leses, hver gang dåpens hellige sakrament brukes, hver gang avløsningens ord fra prestens munn lyder og hver gang Herrens Hellige Nattverd feires handler det om Jesus Kristus, vår herre og frelser. I dette navnet ligger hele vår teologi og bekjennelse.

Jesus fikk dette navnet akkurat slik engelen hadde sagt til Josef før unnfangelsen: «*Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.*» Matt 1,21 Navnet Jesus er en gresk form og betyr: «*Herren frelser.*» Det er dette navnet englene på Betlehemsmarken roper ut til hyrdene: «*I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren i Davids by.*» Det er også denne bekjennelsen gamle Simon kommer med der han står med Jesu barnet i armene sine: «*Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn, et lys til åpenbaring for hedningene, og en herlighet for ditt folk Israels.*» Luk 2,29ff

Jesu navnet er knyttet til din og min frelse, din og min evige salighet, vårt evige liv. Ser vi oss tilbake på året som har gått, så vet vi at i Jesu navn har vi tilgivelse for all synd som vi har begått mot Gud i dette året; all ulydighet, all unnfalighet, alle onde tanker, alt ondt begjær, alle brudd på mot Guds bud og vilje. Jesu navn gjør at disse synder ikke kan anklage oss, ikke fordømme oss. «*Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Jesus Kristus.*» Rom 8,1 «*Jesus, hans Sønnns blod renses oss fra all synd*» 1.Joh.1,7. Jesu navn gjør også at vi kan se lyst på framtiden. Han har lovt å være med alle dager inntil verdens ende. «*Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende*» Matt 28,20. Selv om vi er få og kjenner oss alene, så er Jesus her sammen med oss. Han har lovet å være med og være nær der to eller tre eller flere er samlet i hans navn: «*For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.*» Matt 18,20. Løftet er gitt til de trofaste som barnslig og enkelt holder seg til hans ord og sakrament og ikke kan være foruten disse salige nådemidlene. De må igjen og igjen få høre ordet om den barmhjertige Gud som tilgir oss alle våre synder for Jesu Kristi navn skyld. Det er disse som engang skal stå i lange, hvite kjortler foran Lammets trone og synges Lammets sang. Det er de som har kommet ut av den store trengsel og har fått vasket sine kjortler i Lammets blod ved å høre og motta ordet om syndenes forlatelse. Er du en av disse, kan du se framtiden lyst i møte fordi Jesus Kristus er veien, sannheten og livet. Vel kan vi møte både kors og trengsel i året som kommer. Vi har ikke løfte om noe annet. Det kan være dager da alt er svart, det kommer dager da Gud gir oss motgang og tunge stunder. Ingen kjenner til hva Herren vil legge på oss av kors og trengsel. Guds ord sier at den Herren elsker, den tukter han. Husk også at det Herren ikke frelser oss i fra, det fører han oss igjennom. Han har ført oss igjennom det året som har gått, og han vil ta oss igjennom det året som kommer.

I dagens prekentekst får vi enda et hjelpemiddel. «*Dersom dere ber meg om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det.*» Jesus gir oss løftet om å høre våre bønner som vi ber i hans navn. I gudstjenesten avslutter vi kollektbønnen med «ved denne din elskede Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, som med deg og Den Hellige

Ånd lever og råder, en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen».

Å be i Jesu navn er ikke bare en måte å uttrykke seg på. Ved å vise til Jesu navn, viser vi samtidig til og trøster oss med at Jesus er vår stedfortreder og mellommann mellom Gud og mennesker.

I dag er den åttende dag etter Jesu fødsel. Da ble han omskåret. Omskjærelsen innebærer at Kristus begynte sin virksomhet som vår stedfortreder. Han forpliktet seg på å holde hele loven. «*Hver den som lar seg omskjære, er forpliktet til å holde hele loven.*» Gal 5,3. I og med omskjærelsen ble også de første dråpene utgytt av hans hellige og dyre blod, det blod som er en soning for alle våre synder.

Å be i Jesu navn er å vise til at Jesus har oppfylt loven i mitt sted. I Jesus eier jeg en fullkommen rettferdighet. Men spørsmålet er om det er nok bare å be i Jesu navn? Det er ord i Bibelen som viser oss at skal vi bli bønhørt så må vi selv tilgi våre medmennesker. «*For dersom dere tilgir menneskene de misgjerningene de har gjort, skal også deres himmelske Far tilgi dere. Men dersom dere ikke tilgir menneskene, skal heller ikke deres Far tilgi de misgjerningene dere har gjort.*» Matt 6,14-15.

Det er et stort krav. Å tilgi betyr også at vi glemmer alt det vi har tilgitt. Dette på samme måte som når Gud gir oss syndenes forlatelse. Da glemmer han også våre synder, og de kan ikke anklage oss mer. Hvem er så fullkommen at en kan klare dette? Jesus stiller et fullkommenhets krav til oss: «*Vær da fullkomne, slik deres himmelske Far er fullkommen.*» Matt 5,48. Med et slikt krav om å være fullkommen, hvordan kan da bønnehørelse finne sted? I Ordsp. 15,29 står det: «*Herren er langt borte fra de urettferdige, men han hører de rettferdiges bønn.*» Hvem er så fullkommen, hvem er så rettferdig at bønn til Gud kan bli hørt? I lignelsen om tolleren og fariseeren som kom til tempelet for å be, var det tolleren som ble bønhørt. Dette på tross av at han hadde mange synder på sin samvittighet og heller ikke kunne vise til sin egen rettferdighet. Hvorfor kunne tolleren gå hjem rettferdiggjort og ikke fariseeren? Det er fordi Kristus erklærte han rettferdig. tollerenes bønn var en bønn i Jesu navn. «*Tolleren sto langt unna og ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men slo seg for brystet og sa: 'Gud, vær meg synder nådig!'*» Luk 18,13 Å slå seg for brystet er et tegn på anger og bot. Han ber om at Gud må være han nådig og viser til offeret, nådestolen, Kristus er vår nådestol. «*alle har syndet og fattes Guds ære, 24 og de blir rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus, 25 som Gud stilte til skue i hans blod, som en nådestol ved troen, for å vise sin rettferdighet, fordi han i sin langmodighet hadde båret over med de synder som før var gjort*» Rom 3,23-25 (1930 oversettelse).

Å bli rettferdiggjort er å bli erklært rettferdig. Vi er ved troen på Jesus erklært rettferdige av Gud. Jesu har levd et fullkomment liv og oppfylt hele loven. Dette tilregnes oss. Dermed er vi i Jesus Kristus fullkomne og rettferdige for Gud. Jesus garanterer at vi får bønnesvar. «*Dersom dere ber meg om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det.*» I Joh 16,23 står det: «*Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis dere ber Far om noe, skal han gi dere det i mitt navn.*» Her hører vi at Jesus også er Gud som har makt til å bønnehøre oss i alt vi ber om. En slik makt har bare en allmechtig Gud.

Vi kan også nevne at mennesker kan be for oss. Bibelen formaner oss til å be for hverandre.

«*Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige,*» Ef 6,18. Også en slik bønn gjøres i Jesu navn. Bibelen har også eksempler på at engler ber for oss. Det er også viktig å minne om at vi skal ikke be til de døde helgenene for å få hjelp. Jesus sier: «*Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.*» Matt 4,10 Det er Kristus og ingen helgen som har ansvar for bønnehørelsen. Jesus Kristus er sann Gud og kan derfor innfri sine løfter til oss.

I teksten står også at Jesus begrunner løftet om bønnehørelse med at «*Faderen skal bli æret gjennom Sønnen*». Gjennom bønnehørelse blir Faderen æret. Fader Vår avsluttes med en lovprisning: «*For riket er ditt, makten og æren i evighet*». I Luthers forklaring står det at vi avslutter Fader Vår med en lovprisning fordi vi er sikre på å bli bønhørt, for Gud er en mektig og barmhjertig konge som vil sine barn vel. Når vi ber, føyer vi også til ordene «*Skje din vilje*». Dette gjorde Jesus i Getsemane hagen der han ba før sin lidelse og død. På denne måten legger vi alt over i Guds hender og lar han bestemme hvordan vi skal bli bønhørt.

«*I Jesu navn skal derfor hvert kne bøye seg, i himmelen, på jorden og under jorden, 11 og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!*» Fil 2,10-11 Gjennom Jesu liv, død og oppstandelse ble Faderen forherliget. Det skjedde for at «*hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!*»

Vi kommer til Jesus som rettferdiggjorte syndere med våre bønner for det nye året i Jesu navn. «*Vær ikke kymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk.*» Fil 4,6- Slik blir vår bønn en bønn til Guds ære og der Gud Fader forherliges i Sønnen.

Amen